

27 Ιανουαρίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/τ(ς)]

**ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
(ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964,**

ΚΑΙ

**ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΑΗΜ
VASKEVITCH ΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΚΔΟ-
ΣΗΣ ΤΟΥ ΣΤΙΣ Η.Π.Α. ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΘΥΣΕΩΣ
CERTIORARI,**

ΚΑΙ

**ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑ-
ΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΜΕ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1991
ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΟΚΡΑΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΝΑΗΜ VASKEVITCH ΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΔΙΑΔΙ-
ΚΑΣΙΑΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΣΤΙΣ Η.Π.Α (Αρ. 1)**

(Αρ. Αιτήσεως 86/91).

Προνομακά διατάγματα — Αίτηση για έκδοση διατάγματος certiorari εναντίον απόφασης Επαρχιακού Δικαστή με την οποία απορρίφθηκε αίτηση για προσωποκράτηση αλλοδαπού μέχρι την έκδοση εξουσιοδότησης του Υπουργού Δικαιοσύνης για την έναρξη διαδικασίας έκδοσής του στις ΗΠΑ — Η απόρριψη βασίστηκε σε ευρήματα του Επαρχιακού Δικαστή ότι τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείτο ο αλλοδαπός δεν καλύπτονταν από την συνθήκη έκδοσης φυγοδίκων μεταξύ Κύπρου και ΗΠΑ — Κατά πόσο ο Επαρχιακός Δικαστής είχε δικαιοδοσία να αποφανθεί πάνω στο θέμα αυτό πριν από την έναρξη της διαδικασίας έκδοσης.

5

10

Έκδοση Φυγοδίκων — Προσωποκράτηση αλλοδαπού εν αναμονή της έκδοσης της εξουσιοδότησης από τον Υπουργό Δικαιοσύνης — Άρθρο 9(4) του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου 1970 (Ν. 97/70) — Η μόνη δικαιοδοσία που έχει το Δικαστήριο πριν από την έκδοση της εξουσιοδότησης είναι να αποφασίσει κατά πόσο θα διατάξει την προσωποκράτηση του αλλοδαπού ή την απόλυση του με εγγύηση, και να θέσει εύλογη χρονική προθεσμία για την έκδοση της εξουσιοδότησης — Δεν έχει δικαιοδοσία το Δικαστήριο, στο στάδιο αυτό, να αποφανθεί πάνω στην ουσία της μελλοντικής αίτησης για έκδοση.

15

20

Συνταγματικό Δίκαιο — Δικαίωμα ελευθερίας — Οι πρόνοιες των άρθρων 11.6 του Συντάγματος, 5(3) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και 24 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση προσωποκράτησης αλλοδαπού εν αναμονή της έναρξης της διαδικασίας έκδοσής του.

5 Μετά από διακοίνωση του Υπουργού Δικαιοσύνης των Ηνωμένων Πολιτειών οι αστυνομικές αρχές της Δημοκρατίας συνέλαβαν μετά από δικαστικό ένταλμα τον αλλοδαπό Nahum Vaskevich, που είχε διπλή Ισραηλινή και Βρετανική υπηκοότητα, για σκοπούς έναρξης διαδικασίας έκδοσής του στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, για να δικαστεί για αδικήματα σχετιζόμενα με ναρκοτυπιά. Στην πιο πάνω διακοίνωση αναφερόταν ότι τα σχετικά έγγραφα για την έναρξη της διαδικασίας θα στέλλονταν στην Κύπρο μέσα στις προθεσμίες που απαιτούνταν από την συνθήκη ή τους νόμους της Κύπρου. Μετά τη σύλληψη του ο αλλοδαπός προσήχθη ενώπιον Επαρχιακού Δικαστή και ζητήθηκε διάταγμα προσωποκράτησής του μέχρι της έκδοσης της εξουσιοδότησης από τον Υπουργό Δικαιοσύνης της Κύπρου για την έναρξη της διαδικασίας έκδοσής του. Ο Επαρχιακός Δικαστής, αφού άκουσε τα μέρη, βρήκε ότι τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείτο ο αλλοδαπός δεν καλύπτονταν από τη συνθήκη για έκδοση φυγοδύων μεταξύ της Κύπρου και των ΗΠΑ, και γι'αυτό απέρριψε την αίτηση και διάταξε την άμεση απελευθέρωση του αλλοδαπού.

25 Η αίτηση για έκδοση certiorari βασίσθηκε (α) στο ότι στο στάδιο εκείνο, πριν από την έκδοση της εξουσιοδότησης, ο Επαρχιακός Δικαστής δεν είχε δικαιοδοσία να αποφανθεί πάνω σε θέματα που αφορούσαν την ουσία της αίτησης για έκδοση, και (β) στο ότι εν πάσει περιπτώσει λανθασμένα ο Επαρχιακός Δικαστής είχε βρει ότι τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείτο ο αλλοδαπός δεν καλύπτονταν από τη συνθήκη έκδοσης φυγοδύων μεταξύ Κύπρου και ΗΠΑ.

30 Ο Καθ' ου η Αίτηση ισχυρίσθηκε μεταξύ άλλων ότι ο Επαρχιακός Δικαστής ενήργησε μέσα στα πλαίσια των προνοιών του άρθρου 11.6 του Συντάγματος, του άρθρου 5(3) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του άρθρου 24 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, ότι δεν ετίθετο θέμα έλλειψης δικαιοδοσίας αλλά θέμα πιθανού νομικού λάθους που μπορούσε να διορθωθεί κατ'έφεση, και ότι δεν υπήρχε απόφαση Δικαστηρίου που μπορούσε να ελεγχθεί με certiorari.

40 **Αποφασίσθηκε ότι:**

45 (α) Εφόσον η εξουσιοδότηση για έναρξη της διαδικασίας έκδοσης δεν είχε ακόμα εκδοθεί από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο Επαρχιακός Δικαστής ενεργούσε με βάση το άρθρο 9(4) του περί Εκδόσεως Φυγοδύων Νόμου 1970 (Ν. 97/70), το οποίο έδιδε σ' αυτό δικαιοδοσία να αποφασίσει μόνο το θέμα κατά πόσο θα διέ-

τασσε την προσωποκράτηση του αλλοδαπού ή την απόλυσή του με εγγύηση ή να θέσει εύλογη χρονική προθεσμία για την έκδοση της εξουσιοδότησης. Δεν είχε δικαιοδοσία να προβεί σε ευρήματα πάνω σε θέματα που αφορούσαν την ουσία της μελλοντικής αίτησης για έκδοση. 5

(β) Οι πρόνοιες των άρθρων 11.6 του Συντάγματος, 5(3) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και 24 του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση προσωποκράτησης αλλοδαπού εν αναμονή της έναρξης της διαδικασίας για έκδοση του σε ξένη χώρα. 10

(γ) Ο Επαρχιακός Δικαστής είχε εκδόσει αιτιολογημένη απόφαση με την οποία απέρριπτε την αίτηση για έκδοση διατάγματος προσωποκράτησης, και γι' αυτό δεν ήταν ορθός ο ισχυρισμός ότι δεν υπήρχε απόφαση που μπορούσε να ελεγχθεί με certiorari.

(δ) Το γεγονός ότι, μετά την έκδοση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστή, ο αλλοδαπός είχε εγκαταλήψει την Κύπρο, δεν καθιστούσε την αίτηση για certiorari χωρίς αντικείμενο. 15

Η αίτηση έγινε αποδεκτή.
Εκδόθηκε διάταγμα certiorari.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

R. v. Minister of Health [1938] 4 All E.R. 32.

Savvides v. Boscovits (1965) 1 C.L.R. 116.

Νικολεττίδης V. Αστυνομίας (1973) 2 C.L.R. 222.

R. v. Northumberland Compensation Appeal Tribunal Ex parte Shaw [1952] 1 All E.R. 122. 25

R. v. Westminster Compensation Appeal Tribunal and Another Ex parte Road Haulage Executive [1953] 1 All E.R. 687.

Anisminic, Ltd v. The Foreign Compensation Commission [1969] 1 All E.R. 208.

O'Reilly v. Mackman [1982] 3 All E.R. 1124. 30

The Attorney-General v. Christou (1962) C.L.R. 129.

Pastellopoulos v. Republic (1985) 2 C.L.R. 165.

Christofi v. Iacovidou (1986) 1 C.L.R. 236.

In re Argyrides (1987) 1 C.L.R. 30.

Benwell v. Attorney-General [1986] LRC 2 (Const) 246.

In re Zamin (1983) 2 C.L.R. 188.

Απόφαση D 10479/83 (Kirkwood/UK) 12.3.84 της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης.

5

Government of the Federal Republic of Germany v. Sotiriadis (1974) 1 All E.R. 692.

Rees v. Secretary of State [1986] 2 All E.R. 321.

Government of Belgium v. Postlethwaite [1987] 2 All E.R. 985.

10

Αίτηση 7317/75 *Lynas v. Switzerland D & R 6 141*, Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Eur. Court H.R. De Wilde, Ooms and Versyp Cases ("Vagrancy" Cases) Series A (1971) σελ. 39.

Ανθίμου, (1991)1 Α.Α.Δ.41.

Αίτηση.

- 15 Αίτηση από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για την έκδοση εντάλματος της φύσεως *certiorari* για παραπομπή της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας με ημερομηνία 15 Ιουλίου, 1991 στην αίτηση της Αστυνομίας για προσοπωκράτηση
- 20 του Nahum Vskevitch για σκοπό έναρξης διαδικασίας έκδοσής του στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Ε. Λοιζίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον αιτητή.

Π. Παύλου, για τον καθ' ου η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

- ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα αίτηση, η οποία καταχωρίστηκε σύμφωνα με άδεια που δόθηκε από το Δικαστήριο σε μονομερή αίτηση, ο Γενικός Εισαγγελέας ζητά από το Δικαστήριο
- 30 την έκδοση εντάλματος της φύσεως *Certiorari* για παραπομπή στο Ανώτατο Δικαστήριο και ακύρωση της απόφασης

του Επαρχιακού Δικαστή κ. Α. Κραμβή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας με ημερομηνία 15 Ιουλίου, 1991, στην αίτηση της Αστυνομίας για προσωποκράτηση του Nahum Vaskevitch από το Ισραήλ για σκοπό έναρξης διαδικασίας έκδοσης του στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. 5

Οι λόγοι που προβάλλονται για έκδοση του εντάλματος Certiorari είναι:-

"(1) Η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, στις 15 Ιουλίου 1991 να απορρίψει την αίτηση της Αστυνομίας για προσωποκράτηση του Nahum Vaskevitch από το Ισραήλ για σκοπούς έναρξης διαδικασίας έκδοσης του στις Η.Π.Α. είναι αποτέλεσμα εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του άρθρου 11 της Σύμβασης Εκδόσεως που ισχύει μεταξύ Η.Π.Α. και Κυπριακής Δημοκρατίας καθώς και των άρθρων 8 και 9 του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου 97/70 αναφορικά με τις εξουσίες του Δικαστηρίου και συγκεκριμένα στο στάδιο αυτό δεν είχε εξουσία να αποφανθεί ότι δεν υπήρχε αδίκημα για το οποίο ο συλληφθείς θα μπορούσε να εκδοθεί στις Η.Π.Α. (2) Η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, στις 15 Ιουλίου 1991 να απορρίψει την αίτηση της Αστυνομίας για προσωποκράτηση του Nahum Vaskevitch από το Ισραήλ για σκοπούς έναρξης διαδικασίας έκδοσης του στις Η.Π.Α., είναι αποτέλεσμα εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του άρθρου 3 της Σύμβασης Εκδόσεως που ισχύει μεταξύ Η.Π.Α. και Κυπριακής Δημοκρατίας αναφορικά με τα αδικήματα για τα οποία δύναται να χωρήσει έκδοση."

Τα γεγονότα είναι απλά και έχουν:-

Με Ρηματική Διακοίνωση ημερομηνίας 11 Ιουλίου, 1991, που στάλθηκε με τηλετύπο και λήφθηκε στις 12 Ιουλίου, 1991, το Υπουργείο Δικαιοσύνης των Ηνωμένων Πολιτειών, με βάση το Άρθρο 11 της Συνθήκης Εκδόσεως μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και των Ηνωμένων Πολιτειών, (η "Συνθήκη"), που υπογράφηκε στο Λονδίνο

στις 22 Δεκεμβρίου, 1931, και έχει εφαρμογή στην Κύπρο από τις 24 Ιουνίου, 1935, και συνεχίζει να ισχύει με την αρχή της κρατικής διαδοχής και την Συνθήκη Εγκαθίδρυσης της Δημοκρατίας της Κύπρου, ζήτησε την προσωρινή
5 σύλληψη με σκοπό την έκδοση του Nahum Vaskevitch και, με βάση το Άρθρο 12, την κατάσχεση οποιουδήποτε αντικειμένου στην κατοχή του, κατά το χρόνο της σύλληψης, που δυνατό να αποτελούσε μαρτυρία για τα ποινικά αδικήματα για τα οποία θα ζητείτο η έκδοση.

10 Παρατέθηκαν στοιχεία της ταυτότητάς του. Έχει διπλή υπηκοότητα, Ισραηλινή και Βρετανική. Είναι κάτοχος διαβατηρίου του Ισραήλ με αριθμό 4443083 και Βρετανικού διαβατηρίου με άγνωστο αριθμό.

15 Στη Διακοίνωση αναφέρονται με συντομία γεγονότα της υπόθεσης, παρατίθενται τρία αδικήματα, με βάση τον Κώδικα των Ηνωμένων Πολιτειών, για τα οποία σκοπείται η έκδοση, που εμπίπτουν στο Άρθρο 3(17) της Συνθήκης. Στάληκε επίσης κατηγορητήριο και ένταλμα σύλληψης του που εκδόθηκε από Δικαστήριο της Νέας Υόρκης.

20 Η Ρηματική Διακοίνωση καταλήγει:-

"The United States will submit a formal request for extradition, supported by the documents required under the treaty within the time specified by the treaty or law of Cyprus."

25 (Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα υποβάλουν τυπική αίτηση για έκδοση υποστηριζόμενη με έγγραφα αναγκαία με βάση τη Συνθήκη μέσα στο χρόνο που καθορίζεται από τη Συνθήκη ή το Νόμο της Κύπρου.)

30 Ο Vaskevitch αναμενόταν να φθάσει στην Κύπρο το πρωί της 12ης Ιουλίου, 1991, με το γιωτ "Bear Teddy" από το Ισραήλ.

Η Ρηματική αυτή Διακοίνωση στάληκε από το Υπουργείο Εξωτερικών της Δημοκρατίας στο Υπουρ-

γέλο Δικαιοσύνης την ίδια ημέρα.

Ο Πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας εξέδωσε, με βάση τις πρόνοιες του Άρθρου 8(1)(β) του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου του 1970, (Αρ. 97/70), (ο "Νόμος"), προσωρινό ένταλμα σύλληψης του φυγόδικου με ρήτρα προσαγωγής του ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας. 5

Το προσωρινό ένταλμα σύλληψης εκτελέστηκε. Ο φυγόδικος συνελήφθηκε στις 13 Ιουλίου, 1991, η ώρα 16.15. 10

Στις 14 Ιουλίου, 1991, προσήχθητε ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας με αίτηση από την Αστυνομία για έκδοση διατάγματος οκταήμερης προφυλάκισης του "με σκοπό την έναρξη διαδικασίας έκδοσης του εις ΗΠΑ". 15

Αστυνομικός Λοχίας κατέθεσε ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστή όλα τα πιο πάνω, παρουσίασε το προσωρινό ένταλμα σύλληψης και τη δέσμη των εγγράφων που στάληκαν με τηλέτυπο όπως έχει προαναφερθεί.

Η ταυτότητα του προσώπου ήταν παραδεκτή. Ο Λοχίας περαιτέρω κατέθεσε:- 20

"Εν αναμονή της αφίξεως των πρωτοτύπων εγγράφων και άλλων εγγράφων για έναρξη της διαδικασίας έκδοσης αιτούμαι την έκδοση 8ήμερης προσωποκράτησης του υπόπτου. Τυχόν απόλυση του επειδή είναι αλλοδαπός και λόγω των συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο υπάρχει πιθανότητα να διαφύγει. Πρόκειται για σοβαρό αδίκημα." 25

Η κα Καριώλου, Διοικητικός Λειτουργός στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, κατέθεσε αναφορικά με την λήψη της Ρηματικής Διακοίνωσης από την Αμερικάνικη Πρεσβεία στη Λευκωσία με την οποία ζητείτο η σύλληψη του φυγόδικου. Αντίγραφο της Συνθήκης παρουσιάστηκε στο Δικα- 30

στήριο.

Υστερα από αγόρευση του δικηγόρου της Δημοκρατίας για την Αστυνομία και του δικηγόρου του φυγόδικου, ο Επαρχιακός Δικαστής Λάρνακας κ. Α. Κραμβής εξέδωσε στις 15 Ιουλίου, 1991, την κρινόμενη απόφαση, με την οποία απέρριψε την αίτηση προφυλάκισης και διέταξε την άμεση απελευθέρωση του φυγόδικου, για το λόγο ότι τα αδικήματα τα οποία φέρεται ότι διέπραξε και τα γεγονότα, τα οποία τα στοιχειοθετούν, δεν είναι τέτοια που να παρέχουν τη δυνατότητα έκδοσης του στην ενδιαφερόμενη χώρα.

Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας στήριξε την απόφαση του στο εύρημα του ότι οι προϋποθέσεις των Άρθρων 5(1)(α) και 5(1)(γ) του Νόμου δεν συντρέχουν για την έκδοση του καθ' ου η αίτηση.

Η κα Λοϊζίδου για το Γενικό Εισαγγελέα εισηγήθηκε ότι ο Επαρχιακός Δικαστής ενήργησε χωρίς εξουσία, γιατί, στο στάδιο εκείνο, εφαρμογή είχε το Άρθρο 9(4) του Νόμου. Η δικαιοδοσία του ήταν μόνο να αποφασίσει την προσωποκράτηση του φυγόδικου ή την απόλυση του με εγγύηση και να καθορίσει εύλογη προθεσμία για έκδοση εξουσιοδότησης για έναρξη της διαδικασίας, την οποία και να κοινοποιήσει στον Υπουργό Δικαιοσύνης.

Ο Επαρχιακός Δικαστής δεν είχε εξουσία να επιληφθεί ή να αποφασίσει αν μπορούσε να χωρήσει έκδοση για τα αδικήματα για τα οποία εκδόθηκε το προσωρινό ένταλμα σύλληψης, γιατί δεν είχε αρχίσει διαδικασία έκδοσης, όπως προνοεί το Άρθρο 7 του Νόμου, και δεν είχε ενώπιον του όλα τα στοιχεία.

Περαιτέρω, επιχειρηματολόγησε ότι τα αδικήματα που αναφέρονται στο κατηγορητήριο και για τα οποία εκδόθηκε το ένταλμα σύλληψης είναι αδικήματα που καλύπτονται από την παράγραφο 17 του Άρθρου 3 της Συνθήκης με τις Ηνωμένες Πολιτείες και οι πράξεις που συνιστούν αυτά αποτελούν αδικήματα σύμφωνα με τη νομοθεσία της

Δημοκρατίας.

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση πρόβαλε τις ακόλουθες ενστάσεις:-

Το ένταλμα Certiorari εκδίδεται μόνο σε περίπτωση που το κατώτερο Δικαστήριο υπερβαίνει τη δικαιοδοσία του. Το κατώτερο Δικαστήριο δεν υπερέβη τη δικαιοδοσία του. Εάν υπάρχει πλάνη νόμου, αυτό δεν είναι λόγος ακύρωσης με ένταλμα Certiorari. Παρέθεσε για υποστήριξη του ισχυρισμού του την υπόθεση *R. v. Minister of Health* [1938] 4 All E.R. 32. 5 10

Με βάση το Άρθρο 11.6 του Συντάγματος, το αντίστοιχο Άρθρο 5(3) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών, ("ΕΣΔΑ"), και το Άρθρο 24 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, το Δικαστήριο έπρεπε να ερευνήσει του λόγους της σύλληψης του φυγόδικου ανεξάρτητα από τις πρόνοιες της Συνθήκης ή του Νόμου. 15

Οι πρόνοιες της Συνθήκης και του Νόμου είναι αντίθετες με τα Άρθρα 11 και 30 του Συντάγματος.

Το Άρθρο 11 της Συνθήκης για έκδοση φυγόδικων μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και Η.Π.Α. είναι αντισυνταγματικό. 20

Δεν υπάρχει απόφαση Δικαστηρίου για να ελεγχθεί με Certiorari.

Ο αιτητής φυγόδικος έφυγε από την Κύπρο και το Δικαστήριο δεν μπορεί να ενεργεί επί ματαίω γιατί το προνομιακό διάταγμα έπαυσε να έχει αντικείμενο. Δεν χωρεί Certiorari αλλά πρέπει να ακολουθηθεί από το Γενικό Εισαγγελέα η διαδικασία έφεσης όπως προνοεί το Άρθρο 11.6 του Συντάγματος και αποφασίστηκε στην υπόθεση *Savvas Savvides v. Carmellos Boscovits* (1965) 1 C.L.R. 116 και *Άδωνις Νικολεττίδης και Άλλος v. Αστυνομίας* (1973) 2 C.L.R. 222. 25 30

Τελικά υπέβαλε ότι το Δικαστήριο ενήργησε μέσα στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του. Τα αδικήματα που αναφέρονται στη Ρηματική Διακοίνωση δεν αποτελούν αδικήματα στην Κύπρο και δεν περιλαμβάνονται, με βάση το 5 Άρθρο 5 του Νόμου και την παράγραφο 17 του Άρθρου 3 της Συνθήκης, στα αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση.

Τα προνομιακά εντάλματα εισάχθηκαν στη νομική τάξη της Κύπρου από την Αγγλία. Το Δικαστήριο King's Bench είχε, εκτός από τη δικαιοδοσία Εφετείου, εγγενή δικαιοδοσία να ελέγχει τα κατώτερα Δικαστήρια με εποπτική ιδιότητα. Ο έλεγχος με το ένταλμα Certiorari γινόταν για να περιορίζονται τα κατώτερα Δικαστήρια μέσα στη δικαιοδοσία τους και επίσης να τηρούν το νόμο. Το ένταλμα Certiorari είναι διορθωτικού χαρακτήρα. Το πρακτικό της απόφασης του κατώτερου Δικαστηρίου εξετάζοταν και αν υπήρχε υπέρβαση δικαιοδοσίας ή πλάνη νόμου τότε η απόφαση ακυρώνετο. Για πολλά χρόνια η χρήση του Certiorari περιορίστηκε στην υπέρβαση δικαιοδοσίας και η διόρθωση με Certiorari, πλάνης νόμου, του κατώτερου Δικαστηρίου μέσα στην άσκηση της δικαστικής του αρμοδιότητας περιέπεσε σε αχρηστία. Επαναανακαλύφθηκε και αποκαταστάθηκε η διπλή του χρήση στην υπόθεση *R. v. Northumberland Compensation Appeal Tribunal Ex parte Shaw* [1952] 1 All E.R. 122. Με το Certiorari ακυρώνεται 25 απόφαση στην οποία υπάρχει πρόδηλη πλάνη νόμου (for error of law if it appears on the face of the record).

Στη σελ. 133 ειπώθηκε:-

"It exists to correct error of law where revealed on the face of an order or decision or irregularity, or absence of, or excess of, jurisdiction where shown. The control is exercised by removing an order or decision, and then by quashing it."

(Βλ., επίσης, *R. v. Westminster Compensation Appeal Tribunal and Another Ex parte Road Haulage Executive* 35 [1953] 1 All E.R. 687· *Anisminic, Ltd. v. The Foreign Compensation Commission and Another* [1969] 1 All E.R.

208.)

Στην υπόθεση *O' Reilly v. Mackman and others and other cases* [1982] 3 All E.R. 1124, ο Lord Diplock στη σελ. 1129 ανέφερε για την υπόθεση *Anisminic*:-

"... the landmark decision ..., which has liberated 5
English public law from the fetters that the courts had
therefore imposed on themselves so far as determinations
of inferior courts and statutory tribunals were concerned,
by drawing esoteric distinctions between errors of law
committed by such tribunals that went to their 10
jurisdiction, and errors of law committed by them within
their jurisdiction."

Οι λόγοι για τους οποίους εκδίδεται ένταλμα της φύσεως
ως *Certiorari* στην Κύπρο για ακύρωση απόφασης κατώτερου
Δικαστηρίου περιλαμβάνουν υπέρβαση ή έλλειψη δικαιοδοσίας,
πρόδηλη πλάνη νόμου, προκατάληψη ή συμφέρο από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση και λήψη της απόφασης με δόλο ή ψευδορκία - (βλ., μεταξύ άλλων, *The Attorney-General v. Panayiotis Chirstou* 1962 C.L.R. 129· *Pastellopoulos v. Republic* (1985) 2 C.L.R. 165· *Christofi and Others v. Iacovidou* (1986) 1 C.L.R. 236· *In re Argyrides* (1987) 1 C.L.R. 30). 15 20

Η διαδικασία έκδοσης βασίζεται στις διεθνείς υποχρεώσεις από αμοιβαίες συμφωνίες μεταξύ διαφόρων χωρών. Οι υποχρεώσεις συνεπάγονται πλήρη ευθύνη και δέσμευση από την κάθε συμβαλλόμενη χώρα. 25

Η περί Έκδοσης Φυγοδίκων Νομοθεσία έχει σκοπό να εμποδίσει φυγόδικο, ο οποίος διέπραξε αδίκημα σε μια χώρα, να βρει άσυλο σε άλλη στην οποία καταφεύγει και, έτσι, να αποφύγει τη δίκη και την τιμωρία. Βασίζεται πάνω στις απλές αρχές της δικαιοσύνης. Η νομοθεσία αυτή είναι υψίστης σπουδαιότητας για τη δημόσια απονομή της δικαιοσύνης και την εσωτερική ασφάλεια των διαφόρων χωρών. (βλ. *Benwell v. Attorney-General* (1986) LRC 2 (Const) 246 στη σελ. 254). 30 35

Η διαδικασία έκδοσης ενώπιον του Δικαστηρίου με βάση τον περί Εκδόσεως Φυγόδικων Νόμο δεν αποτελεί "ποινική διαδικασία" ούτε και "πολιτική διαδικασία" όπως ορίζονται στο Άρθρο 2 των περί Δικαστηρίων 5 Νόμων του 1960 μέχρι 1991 ή το Άρθρο 2 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155.

Το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου διεξάγεται η διαδικασία ακολουθεί κατά το πλησιέστερο δυνατό την ίδια διαδικασία όπως ο Δικαστής που διεξάγει προανάκριση.

10 Το Άρθρο 9(2) προβλέπει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί, αλλά δεν ορίζει το χαρακτήρα της διαδικασίας. (Βλ. *In re Zamin* (1983) 2 C.L.R. 188).

Ο Δικαστής δεν κάμνει διάγνωση των αστικών δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων του φυγόδικου ή οποιασδήποτε 15 κατ' αυτού κατηγορίας.

Η διαταγή του Δικαστηρίου στο τέλος της διαδικασίας μπορεί να οδηγεί στην έκδοση του φυγόδικου για να υποστεί τη δίκη του στη χώρα που διέπραξε το αδίκημα ή να εκτίσει την ποινή του.

20 Το Άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και το Άρθρο 30 του Συντάγματος δεν έχουν εφαρμογή στην διαδικασία έκδοσης φυγόδικου.

Η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης στη D 10479/83 (*Kirkwood/UK*) 12.3.84, 25 είπε:-

"Article 6/1 of the Convention is not applicable to a court's examination of an extradition request from a foreign State, even if the court carries out an assessment of whether there is an outline of a criminal case to answer 30 against the applicant."

Η σύλληψη του φυγόδικου έγινε σε εκτέλεση προσωρινού εντάλματος που εκδόθηκε από τον Πρόεδρο του

Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρινας με βάση το Άρθρο 8 (1) του Νόμου.

Το ουσιαστικό άρθρο για την παρούσα υπόθεση είναι το Άρθρο 9 που έχει:-

"9. - (1) Παν πρόσωπον, όπερ ήθελε συλληφθή κατό- 5
πιν εντάλματος εκδοθέντος δυνάμει του άρθρου 8, θέλει προσαχθή το ταχύτερον δυνατόν (εκτός εάν προη-
γουμένως αφεθή ελεύθερον δυνάμει του εδαφίου (3) του εν λόγω άρθρου) ενώπιον δικαστού του εν τω εντάλμα- 10
τι οριζομένου Επαρχιακού Δικαστηρίου (εν τω παρόντι Νόμω αναφερομένου ως `το επιληφθέν της εκδόσεως Δικαστήριον').

(2) Καθ' όσον αφορά εις την διεξαγομένην δυνάμει του παρόντος άρθρου διαδικασίαν, το επιληφθέν της εκδόσεως Δικαστήριον κέκτηται, κατά το πλησιέστερον 15
δυνατόν, την αυτήν διαδικασίαν και τας αυτάς εξουσίας ως και ο διεξάγων προανάκρισιν δικαστής, περιλαμβανομένης και της εξουσίας προς προφυλάκισιν ή απόλυσιν επί εγγυήσει του εις ο αφορά η έκδοσις προ- 20
σώπου.

(3) Καθ' όσον αφορά εις την διεξαγομένην δυνάμει του παρόντος άρθρου διαδικασίαν, το επιληφθέν της εκδόσεως Δικαστήριον κέκτηται τας αυτάς εξουσίας, περιλαμβανομένης και της εξουσίας όπως αναβάλη την εκδίκασιν της υποθέσεως και εν τω μεταξύ να διατάξη 25
την προφυλάκισιν ή την επί εγγυήσει απόλυσιν του συλληφθέντος δυνάμει του εντάλματος προσώπου, η δε δίκη διεξάγεται κατά τον αυτόν, ει δυνατόν, τρόπον, ως εάν επρόκειτο περί συνοπτικής εκδικάσεως αδικήμα- 30
τος, φερομένου ως διαπραχθέντος υπό του εν λόγω προσώπου.

(4) Εν η περιπτώσει δεν ήθελε παρασχεθή εξουσιο- δότησις διά την έναρξιν της διαδικασίας της εκδόσεως, ο δε συλληφθείς τελεί εν προφυλακίσει δυνάμει προσω- 35
ρινού εντάλματος, το επιληφθέν της εκδόσεως Δικαστή-

5 ριον δύναται να καθορίση εύλογον προθεσμίαν (την οποίαν και κοινοποιεί τω Υπουργώ) προς έκδοσιν της τοιαύτης εξουσιοδοτήσεως· παρελθούσης δε απράκτου της τοιαύτης προθεσμίας, ο συλληφθείς θέλει αφεθή ελεύθερος.

10 (5) Εφ' όσον η εξουσιοδότησις διά την έναρξιν της διαδικασίας της εκδόσεως ήθελε παρασχεθή το δε επιληφθέν της εκδόσεως Δικαστήριον ήθελεν ικανοποιηθή, δυνάμει των προσαχθέντων προς υποστήριξιν της αιτήσεως εκδόσεως αποδεικτικών στοιχείων, ή των κατ' αυτής προσαχθέντων τοιούτων, ότι το αδίκημα εις ο αφορά η τοιαύτη εξουσιοδότησις είναι αδίκημα δι' ο δύναται κατά νόμον να χωρήση έκδοσις, προς τούτοις δε ικανοποιηθή -

15 (α) εν μεν τη περιπτώσει προσώπου διωκομένου διά την διάπραξιν του εν λόγω αδικήματος, ότι τα προσαχθέντα ενώπιον αυτού αποδεικτικά στοιχεία είναι επαρκή ώστε να δικαιολογώσι την παραπομπήν αυτού εις δίκην διά το εν λόγω αδίκημα, εφ' 20 όσον τούτο διεπράττετο εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου·

25 (β) εν δε τη περιπτώσει προσώπου καταζητουμένου διά την έκτισιν ποινής επιβληθείσης αυτώ διά την διάπραξιν του τοιούτου αδικήματος, ότι τω όντι κατεδικάσθη και ότι παρανόμως παραμένει ελεύθερον,

30 το Δικαστήριον θέλει διατάξει την προφυλάκισιν αυτού μέχρις ου χωρήση η έκδοσις, εκτός εάν η έκδοσις απαγορεύεται δυνάμει ετέρας τινός προνοίας του παρόντος Νόμου· εν εναντία περιπτώσει θέλει διατάξει όπως το εις ο αφορά η αίτησις εκδόσεως πρόσωπον αφεθή ελεύθερον."

Οι εξουσίαι και οι αρμοδιότητες του Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου ενώπιον του οποίου προσάγε- 35 ται φυγόδικος που συλλαμβάνεται κατόπιν εντάλματος

που εκδίδεται βάσει του Άρθρου 8 καθορίζονται και οριοθετούνται στις πιο πάνω διατάξεις.

Η εξουσιοδότηση για την έναρξη διαδικασίας από τον Υπουργό Δικαιοσύνης δεν είχε δοθεί. Τα αναγκαία έγγραφα δεν είχαν σταλεί από την αιτούσα χώρα. Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου στο στάδιο εκείνο ήταν να διατάξει την προσωποκράτηση του φυγόδικου ή να τον αφήσει με εγγύηση και περαιτέρω να καθορίσει εύλογη προθεσμία για την έκδοση της εξουσιοδότησης την οποία να κοινοποιήσει στον Υπουργό Δικαιοσύνης. Σε ένα δεύτερο στάδιο η αιτούσα χώρα, η χώρα που ζητά την έκδοση, έχει υποχρέωση να αποστείλει όλα τα αποδεικτικά στοιχεία για να εκδοθεί η εξουσιοδότηση για την έναρξη της διαδικασίας. Αν δεν εκδοθεί η εξουσιοδότηση μέσα στην προθεσμία που καθορίζει το Δικαστήριο, ο συλληφθείς αφήνεται ελεύθερος.

Στο επόμενο στάδιο, αμέσως μετά την έναρξη της διαδικασίας, ύστερα από εξουσιοδότηση από τον Υπουργό, το Δικαστήριο ασκεί τις εξουσίες του με βάση το εδάφιο (5) του Άρθρου 9.

Στο πρώτο στάδιο ο Νόμος προβλέπει προστατευτικά μέτρα για το φυγόδικο:

Την εξουσία του Δικαστηρίου να ορίσει εύλογη προθεσμία εντός της οποίας να εκδοθεί η εξουσιοδότηση έναρξης της διαδικασίας και, σε περίπτωση που η προθεσμία παρέλθει άπρακτος, να διατάσσεται η απελευθέρωση του.

(Βλ., μεταξύ άλλων, *Government of the Federal Republic of Germany v. Sotiriadis and Another* [1974] 1 All E.R. 692· *Rees v. Secretary of State* [1986] 2 All E.R. 321· *Government of Belgium v. Postlethwaite* (1987) 2 All E.R. 985).

Το Άρθρο 11 της Συνθήκης έχει:-

"If sufficient evidence for the extradition be not produced within two months from the date of the apprehension of the fugitive, or within such further time as the High Contracting Party applied to, or the proper tribunal of such High Contracting Party, shall direct, the fugitive shall be set at liberty."

Ο Νόμος, τηρουμένων των αναλογιών, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες υπάρχει διμερής συμφωνία ή διμερής διευθέτηση μεταξύ ξένου Κράτους ή χώρας της Κοινοπολιτείας και της Δημοκρατίας.

Ο δικηγόρος του φυγόδικου επιχειρηματολόγησε ότι το Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου προσήχθηκε ο φυγόδικος, έπρεπε να ασκήσει τις εξουσίες που προβλέπονται στο Άρθρο 11.6 του Συντάγματος. Η παράγραφος αυτή έχει:-

"6. Ο δικαστής, ενώπιον του οποίου προσήχθη ο συλληφθείς, χωρεί ταχέως εις διερεύνησιν των λόγων της συλλήψεως εις καταληπτήν υπό του συλληφθέντος γλώσσαν και, ως οίον τε συντομώτερον, πάντως δε το βραδύτερον εντός τριών ημερών από της τοιαύτης προσαγωγής, ή απολύει τον συλληφθέντα υπό τους κατά την κρίσιν αυτού καταλλήλους όρους ή διατάσσει την κράτησιν αυτού, οσάκις η περί της διαπράξεως του αδικήματος ανάκρισις, δι' ο συνελήφθη, δεν συνεπληρώθη και δύναται να διατάσση εκάστοτε την κράτησιν αυτού επί περιόδον χρόνου μη υπερβαίνουσαν τας οκτώ ημέρας. Ο συνολικός χρόνος όμως της τοιαύτης κρατήσεως δέον να μη υπερβαίνει τους τρεις μήνας από της ημερομηνίας της συλλήψεως, μετά την παρέλευσιν των οποίων παν άτομον ή αρχή έχουσα υπό κράτησιν τον συλληφθέντα απολύει αυτόν παρευθύς. Πάσα κατά τα ανωτέρω απόφασις του δικαστού υπόκειται εις έφεσιν."

Ο δικηγόρος του αναφέρθηκε, επίσης, στο Άρθρο 24 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 που προβλέπει για τη διαδικασία για έκδοση ενταλμάτων προσω-

ποικράτησης.

Η παράγραφος 6 του Άρθρου 11 του Συντάγματος αντιστοιχεί προς το Άρθρο 5(3) της ΕΣΔΑ.

Η προσωπική ελευθερία προστατεύεται και διασφαλίζεται από το Άρθρο 5 της ΕΣΔΑ και το Άρθρο 11 του Συντάγματος. Οι λόγοι για τους οποίους ένας στερείται της ελευθερίας του, όπως ο νόμος ορίζει, καθορίζονται περιοριστικά στη δεύτερη παράγραφο του Άρθρου 11 που αντιστοιχεί με την παράγραφο 1 του Άρθρου 5. 5

Το Άρθρο 11.2(στ) του Συντάγματος είναι ταυτόσημο με την πρόνοια του Άρθρου 5(1)(f) της ΕΣΔΑ και έχουν:- 10

"2. Ουδείς στερείται της ελευθερίας αυτού, ειμή ότε και όπως ο νόμος ορίζει εις τας περιπτώσεις:

(α)

(στ) συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου προς παρεμπόδισιν της άνευ αδείας εισόδου εις το έδαφος της Δημοκρατίας ή αλλοδαπού, καθ' ου εγένοντο ενέργειαι προς τον σκοπόν απελάσεως ή εκδόσεως." 15

"1. Everyone has the right to liberty and security of person. No one shall be deprived of his liberty save in the following cases and in accordance with a procedure prescribed by law: 20

a.

f. the lawful arrest or detention of a person to prevent his effecting an unauthorised entry into the country or of a person against whom action is being taken with a view to deportation or extradition." 25

Οι διατάξεις των παραγράφων 11.6 και 5(3) και κατά συνέπεια και το Άρθρο 24 δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση συλλήψεως ή κρατήσεως προσώπου για το σκοπό 30

έκδοσης του.

Στην Αίτηση Αρ. 7317/75 *William Posnett Lynas v. Switzerland*, D & R 6 141, στη σελ. 167 η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είπε:-

5 "It is obvious from the wording of this provision that it does not refer to detention pending extradition. In fact Article (1) (c) deals with deprivation of liberty with a view to bringing arrested persons before the competent court. This provision combined with Article 5 (3) thus
10 refers to detention on remand and not detention pending extradition, the purpose of which is to facilitate an extradition after receiving a request from a foreign state. Moreover, detention pending extradition is dealt with in a specific provision namely Article 5 (1) (f).

15 The Commission thus draws the conclusion that Article 5 (3) does not apply to detention pending extradition.

20 It remains to consider whether any other provision of the Convention authorises the Commission to consider the length of detention pending extradition.

25 In this connection it may be noticed that Article 5 (1) (f) clearly permits the Commission to decide on the lawfulness ("lawful detention/detention reguliere") of a person against whom action is being taken with a view to extradition (une procedure d'extradition est en cours). The wording of both the French and English texts makes it clear that only the existence of extradition proceedings justifies deprivation of liberty in such a case. It follows that if for example the proceedings are not conducted
30 with the requisite diligence or if the detention results from some misuse of authority it ceases to be justifiable under Article 5 (1) (f). Within these limits the Commission might therefore have cause to consider the length of time spent in detention pending extradition
35 from the point of view of the above cited provision. The

Commission therefore considers that the complaint raised in the instant case cannot be rejected as incompatible with the provisions of the Convention within the meaning of Article 27 (2)."

(Βλ., επίσης, Eur. Court H.R. De Wilde, Ooms and Versyp Cases ("Vagrancy" Cases) Series A (1971) σελ. 39). 5

Η παράγραφος 6 του Άρθρου 11 του Συντάγματος και η παράγραφος 3 του Άρθρου 5 της ΕΣΔΑ έχουν εφαρμογή στις περιπτώσεις προσώπων που συλλαμβάνονται για τους λόγους που προβλέπονται στο Άρθρο 5(1)(c) της ΕΣΔΑ και στο Άρθρο 11.2(γ) του Συντάγματος, το οποίο έχει:- 10

"(γ) σύλληψης ή κρατήσεως ατόμου ενεργουμένης προς τον σκοπόν προσαγωγής αυτού ενώπιον της αρμοδίας κατά νόμον αρχής επί τη ευλόγω υπονοία ότι διέπραξεν αδίκημα ή οσάνκις η σύλληψις ή κράτησις θεωρηθή ευλόγως αναγκαία προς παρεμπόδισιν διαπράξεως αδικήματος ή αποδράσεως μετά την διάπραξιν αυτού," 15

Δικαστική προστασία σε συλλαμβανόμενο ή κρατούμενο πρόσωπο για σκοπό έκδοσης παρέχει η παράγραφος 7 του Άρθρου 11 του Συντάγματος. 20

Δεν είναι χωρίς ουσιαστική σημασία το γεγονός ότι το Άρθρο 16 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Έκδοσης Φυγοδίκων που έγινε στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου, 1957, και κυρώθηκε στην Κυπριακή Δημοκρατία με βάση το Άρθρο 169, (βλ. Νόμο Αρ. 95/70), προνοεί για την προσωρινή σύλληψη. 25

Η παράγραφος 4 του Άρθρου 16 αναφέρεται στην απελευθέρωση από την προσωρινή σύλληψη. 30

Δυο χρονικές προθεσμίες προνοούνται. Μια δυνητική 18 ημερών με την εκτιμή της οποίας ο κρατούμενος είναι δυνατό να απελευθερωθεί, εάν δεν ληφθούν τα δικαιολο-

γητικά στοιχεία από την αιτούσα χώρα που προβλέπονται στο Άρθρο 12, και μια υποχρεωτική προθεσμία 40 ημερών με την εκπνοή της οποίας αφήνεται ελεύθερος. Η παράγραφος αυτή προβλέπει ότι ο καταζητούμενος μπορεί να
5 αφηθεί προσωρινά ελεύθερος και πριν την εκπνοή των πιο πάνω προθεσμιών. Όμως, πρέπει να λαμβάνονται μέτρα για παρεμπόδιση της διαφυγής του.

Ο Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας που επιλήφθηκε αιτήσεως για προσωποκράτηση του φυγό-
10 δικου για το σκοπό της έκδοσης του στις Ηνωμένες Πολιτείες ενήργησε έξω από τα όρια της εξουσίας του. Δεν είχε δικαιοδοσία να προβεί στην έρευνα που έκαμε. Ενήργησε με κατάφωρη υπέρβαση εξουσίας και έκδηλη πλάνη περί το νόμο.

15 Ο ισχυρισμός του ευπαιδύτου συνήγορου του φυγόδικου ότι δεν υπάρχει δικαστική απόφαση κατώτερου Δικαστηρίου για έλεγχο δεν ευσταθεί.

Ο Επαρχιακός Δικαστής εξέδωσε απόφαση με την οποία αρνήθηκε την έκδοση διατάγματος προφυλάκισης
20 και διέταξε την άμεση απελευθέρωση του κρατούμενου για το λόγο ότι, ύστερα από δική του έρευνα, τα αδικήματα που αναφέρονται στο κατηγορητήριο δεν καλύπτονται από τη διμερή Συνθήκη μεταξύ Κύπρου και Η.Π.Α. και το Άρθρο 5(1) του Νόμου, χωρίς να προηγηθεί εξουσιοδότηση έναρξης της διαδικασίας από τον Υπουργό και χωρίς
25 να παρουσιαστούν ενώπιον του όλα τα στοιχεία, που δεν είχαν ακόμα υποβληθεί από την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών.

30 Στην υπόθεση Αναφορικά με την Αίτηση του Γεώργιου Ανθίμου, (1991) 1 Α.Α.Δ. 41, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάσισε ότι όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και, ειδικά, διαδικασία έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις δίδει άδεια για την καταχώριση αίτησης
35 για έκδοση προνομιακού εντάλματος.

Η παρούσα υπόθεση δεν εμπίπτει στην πιο πάνω απόφαση και, εν πάση περιπτώσει, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστατικών, το Δικαστήριο τούτο κρίνει ότι ικανοποιεί την προϋπόθεση των εξαιρετικών περιπτώσεων.

5

Το γεγονός ότι ο καταζητούμενος μετά την έκδοση της ελεγχόμενης απόφασης του κατώτερου Δικαστηρίου, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έδωσε στο Δικαστήριο τούτο ο δικηγόρος του, έφυγε από την Κύπρο δεν ανακόπτει την πορεία της δικαιοσύνης και δεν αφήνει την παρούσα αίτηση χωρίς αντικείμενο.

10

Εν όψει των πιο πάνω το Δικαστήριο δεν εξετάζει το δεύτερο λόγο στον οποίο βασίζεται η αίτηση αυτή.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η ελεγχόμενη απόφαση του Επαρχιακού Δικαστή Λάρνακας κ. Α. Κραμβή ημερομηνίας 15 Ιουλίου, 1991, στην αίτηση για προσωποκράτηση του Nahum Vaskevitch από το Ισραήλ για σκοπούς διαδικασίας έκδοσης του στις Η.Π.Α. πάσχει γιατί ο Δικαστής ενήργησε με υπέρβαση εξουσίας και πλάνη νόμου με την έννοια της εσφαλμένης ερμηνείας και εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου και, ως εκ τούτου, διατάσσω την ακύρωση της.

15

20

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Διαταγή ως ανωτέρω.